

i det hele taget til vore vestindiske Øer, har ikke villet anlægge nogen traadløs Telegraf uden paa Betingelse af en ikke uvæsentlig Forhøjelse af den Subvention, som det allerede modtager fra de vestindiske Kolonialkasser. Vor Mening har nu været den, at den traadløse Telegraf er et ret nødvendigt Tilbehør i vore Dage til en moderne Havn. Det behøver ikke nærmere at udvikles, at det drejer sig om, at Skibe i aaben Sø kunne sende Efterretninger til Havnen, og at Havnen kan kommunikere med Skibene. En saadan traadløs Telegraf vil blive, hvad man paa Engelsk kalder en *feeder*, en Fødelinie for den bestaaende Kabeltelegraf. Man mener derfor ikke, at The Westindia & Panama Telegraph Company, der har Kabeltelegrafen, skulde kunne kræve en særlig Subvention for at anlægge en saadan traadløs Telegraf; Kolonialraadet paa St. Thomas er ogsaa aldeles uvilligt til at give en saadan Subvention. Det har været pinagtige Forhandlinger, der have været førte herom. Ved Koncessionens § 11 løses dette Spørgsmaal. Koncessionshaveren har erklæret sig villig til at anlægge den traadløse Telegraf uden nogen som helst Subvention, men naturligvis kræver han saa at have Eneret til at etablere og drive denne traadløse Telegraf paa St. Thomas. Endvidere er det fastsat, at den traadløse Telegrafstation skal staa til Afbenyttelse for Offentligheden, og Taksterne for saadan offentlig Afbenyttelse skulle forelægges Finansministeriet til Godkendelse.

Med Hensyn til Karantænevæsenet har der været ført forskellige Klager. Disse Klager have maaske ikke alle været fuldt grundede. Det kan være højst pinagtigt og generende for Skibsfarten at underkaste sig strenge Karantæneretninger, men det maa erindres, at disse maa være strengere i en Tropehavn end i Havne under vore mere tempererede Breddegrader. Udbryder der en smitsom Sygdom i en Havn som St. Thomas, vil det være en betydelig Kalamitet for Havnen, ogsaa i ren økonomisk Henseende. Det er en Ting af overordentlig Betydning, for at Havnen kan vinde Tilslutning i Forretnings- og Søfartsverdenen, at Sundhedsforholdene ere nogenlunde gode, og man kan derfor ikke bebrejde vore Autoriteter, at de ere ret nøjeregnende. Det er meget muligt — selv er jeg tilbøjelig til at tro det —, at de i adskillige Tilfælde have været noget mere nøjeregnende end strengt nødvendigt. Det hedder nu i Koncessionen: „Med Hensyn til Karantænevæsenet i St.

Thomas Havn tilsiger Regeringen Koncessionshaveren at ville ordne det i Overensstemmelse med de for Verdenshavne i Almindelighed gældende Regler og saaledes, at der ikke af Karantænehensyn lægges Skibsfarten paa Havnen unødige Hindringer i Vejen.“ Jeg er parat til i saa Henseende at strække mig saa vidt, som det ud fra et lægeligt og sundhedsmæssigt Hensyn kan forsvares. — I § 13 bestemmes det, at Koncessionshaveren skal have Adgang til mod Erhvervelse af sædvanlig Næringsadkomst at drive Handel paa og fra St. Thomas paa samme Vilkaar, som ellers gælde for privates eller Aktieselskabers Handelsvirksomhed. I Henseende til Skattepaalæg skal han være undergivet Stedets almindelige Regler.

Koncessionen indeholder dernæst den vigtige Bestemmelse, at den skal være bortfalden, saafremt Koncessionshaveren ikke inden en nærmere af Finansministeriet fastsat Frist har foretaget de nødvendige Skridt til at tilvejebringe et Anlæg som det paa Planen som Afsnit A betegnede. Det er den sydlige Del af det fremtidige Havneanlæg. Det er et Anlæg, der vil koste med Udstyrelse ca. 9 Mill. Kr., medens det samlede Anlæg er anslaaet til at ville koste en 18—20 Millioner. Naar denne første Del, altsaa op mod Halvdelen af det projekterede Anlæg, er udført, skal Koncessionen træde i Kraft. Men Sagen ordnes i øvrigt saaledes, at det skal bero paa Koncessionshaverens Forholdsbefindende, naar og i hvilket Omfang de øvrige skitserede Arbejder skulle udføres. Koncessionen gives, som nævnt, for et Tidsrum af 99 Aar fra dens Udstedelse at regne. Dog skal efter Forløbet af 60 Aar fra det Tidspunkt, da i Overensstemmelse med § 15 i Slutningen de paa Planen under A skitserede Anlæg ere tilendebragte, den danske Stat eller St. Thomas Havneraad være berettiget til at afkøbe Koncessionshaveren samtlige hans Havne- og Dokanlægene paa St. Thomas vedrørende Ejendele. Denne Ret skal dog være betinget af, at den danske Stat eller St. Thomas Havneraad senest eet Aar i Forvejen giver Koncessionshaveren Meddelelse om, at Retten agtes benyttet. Gør den danske Stat eller St. Thomas Havneraad ikke Brug af den nævnte Ret ved det 60de Aar, skal man have den samme Ret hvert 10de Aar, altsaa efter det 70de, 80de og 90de Aar, og endelig, naar Koncessionen udløber, alt med det samme Forbehold med eet Aars Varsel. Denne den danske Stats eller St. Thomas Havneraads Forkøbs- eller